

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Brevetele neoficiale nu se primesc.
Manuscrisurile nu se restituie.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Inserate mai presede în Vienna
E. Moser, Haasenstein & Vogler (Otto
Moser), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Dukas, A. Oppelk, J. Demmeberg; în
Budapesta: A. F. Goldberger, Eck-
stein Bernat; în Frankfurt: G. J.
Dunke; în Hamburg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o serie
garmond pe o colină 6 or. și
30 or. timbra pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
serie 18 or. v. a. sau 30 bați.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în fă-oare di
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bați. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 188.

Brașov, Joi, 26 August (7 Septembrie)

1893.

Cum și-a rezolvat problema pro-
curorului din Clușiu.

II.

Brașov, 25 August v.

Vorbind despre „mișcarea națio-
nalității” și despre „escesele spiritu-
lui șovinist” guvernamentalul „Pester
Lloyd”, dicea următoarele:

„... E pericolul să se pierdă cu to-
tul nezul dintre formațiunea actuală
a raporturilor noastre politice și dintre
tradițiunii, cari prin veșuri plini de
evenimente au susținut statul un-
gar în mijlocul vijeliilor celor
mai pustiitoare istorice. Generația de
față neglijă contactul cu trecutul,
ea părăsește vechile și probatele cărări
și pășește pe cărări nouă, ce au fost
totdeauna evitate cu temere de an-
tecesori și pe cari, tocmai pentru
că nu sunt umblate, pentru că pot
duce totu așa de bine la peire ca
și la prosperare, o națiune conșciă
de chiamarea ei n'ar trebui să le
pășească niciodată...”

N'aveți decât să cetiți vorbi-
rea de acușatiune a procurorului
Jeszenszky, ținută în 30 August
înaintea curții cu jurați, și vă veți
convinge despre adevărul acestor
cuvinte, ce le-a scris numita foia,
într'un interval mai lucid, sub
presiunea morală a barbariilor șovi-
nismului unguresc delat Oradea-
mare.

Nu împorță, că același „P. Lloyd”
vine acuma și subscrie cu amândouă
mâinile vorbirea procurorului din
Clușiu. Nică că ne-am așteptat
la altceva, cu toate aceste noi ne
ținem de mărturia clasică, ce ni-o
ofere articolul său din nr. dela 20
August, care conține pasagiul
citat.

Generația de față maghiară și-a
pierdut cu totul contactul său
cu tradițiunile istorice, cari prin
veacuri dezastrușe au susținut sta-
tul ungar; ea nică măcar de is-
toria celor 26 de ani din urmă ai
stăpânirii unguresc nu mai vrea să
scie.

Și procurorul Jeszenszky apar-
ține acestei generații. Ba mai
mult el a dovedit ambiția de a
se face, din înălțimea tribunei foru-
lui justiției, avocatul și apostolul
acelui „spirit șovinist” mo-
dern, care în îngâmfarea sa calcă
peste tradițiune, calcă peste istorie
și părăsește cu totul vechile și pro-
batele cărări, alergându după ținta
chimerică a maghiarismului violent.

Jeszenszky este locuitorul
primului procuror al Ardealului,
dér nu cunoște istoria acestei țeri,
n'are idee de dezvoltarea istorică a
poporului român, se ferește chiar
de ori-ce contact cu trecutul de
temere, că acesta ar pute să isbescă
în formațiunea actuală a raporturi-
lor politice din statul ungar.

De aceea îl vedurăm, că în-
tr'un însemnat proces politic,
care agită atât de mult spiritele
în țară, el n'a găsit altă espedient
mai bună, în calitate de acuator
public, decât ca, ignorând faptele
trecutului și stările reale actuale, se
se redice pe coturnul intoleranței
și să apeleze la patimele masselor
maghiare.

De ar fi ținut seama procurorul
numai cătuș de puțin de faptele
istorice și de realitate, nică că s'ar
fi putut gândi măcar de a-și întea-
meia acușatiunea pe afirmarea ab-
surdă, că mișcarea națională, ce se
manifestă între Români supuși stă-
pânirii unguresc și că „Replica” și
tote actele împreunate cu această
mișcare n'ar fi decât produsul
„nelților” Ligei din București.

Nu scie d-lă Jeszenszky nimic
despre luptele seculare dintre Ro-
mâni și Unguri, nu cunoște nică
măcar faptele petrecute dela 1867
încă, dér nică că vrea să scie des-
pre toate acestea, ci singurul lucru,
care îl preocupă este „programul
așa numitei Lige române”.

Și de unde își ia el informa-
țiunile despre acest program și
despre pretențiile scopuri ale „Ligei”?
Din articuliile foilor unguresc și din

pamfletele politice ale renegatului
Moldovan Gergely!

Aceste sunt isvórele, din cari
își scote procurorul din Clușiu cu-
noscințele asupra stărilor din pa-
tria noastră. A d-lă Moldovan Ger-
gely, că „Liga” vrea să rupă Ardea,
lulă de cătră Ungaria și să-l unescă
cu România — o dice și el; a d-lă,
că totă mișcarea noastră politică-na-
țională este condusă și susținută de
Liga — o dice și el.

La aceea însă, că ore fost a cu
putință ca această „Liga”, care s'a
înființat numai acum doi ani, să
facă dintr'un popor „mulțumit”
de peste trei milioane în așa scurt
timp un popor nemulțumit, nu
s'a gândit. Ba n'a cetit nică mă-
car broșurile politice ale lui Mol-
dovan Gergely cu destulă atențiune,
căci atunci ar fi aflat în ele con-
statarea unui fapt istoric, care ar
fi trebuit fără îndoială să sgdue
părerea lui, că întreaga noastră ac-
țiune națională n'ar fi decât opera
acelei „Lige”.

Moldovan Gergely în nisuința
sa de a dovedi, că Români ară avé
se mulțumescă totul numai „cul-
turei maghiare”, revine adevă cu pre-
dilecțiune asupra faptului istoric,
că deșteptarea națională a Români-
lor își are aici în Ardeal isvorul,
că de aici apostolii ei au dus-o și
în România.

Ei bine, dacă însuși autorul,
care posedă confiența lui, susține
aceste, atunci cum vine d-lă Je-
szenszky să facă să credă pe șovi-
niștii săi, că ideile și aspirațiunile
depuse în „Replică”, n'ar fi decât
idei și aspirațiuni ale „Ligei” din
București?

Dacă deja pe acele vremuri,
când nu esista o Românie, când cele
două principate române desbinate
gemeau sub domnirea fanariotă, noi
Români din Ardeal avém ideile
și aspirațiunile noastre naționale,
la focul cărora s'a încălțit și inima
fraților noștri de dincolo, cum s'ar
pute ca acuma după un timp a-

tăt de îndelungat noi cei de din-
coce să fim lipsiți de ori ce pro-
gram național și să fim siliți de
a ne împrumuta programul dela
„Liga” din București?

În străduința sa de a documenta,
că ideile depuse în „Replica” tine-
rimei noastre sunt importate din
România, locuitorul primului pro-
curor din Ardeal, a trecut cu
vederea lucrul „bagatel”, că totu
ce cuprinde această scriere s'a pro-
nunțat și s'a susținut deja de ne-
numerate ori mai înainte în luptele
politice ale Românilor din Tran-
silvania, Bănat și Țera unguresc.

Ca să rămânem numai la tim-
pul cel mai nou, am crede, că
un Jeszenszky n'ar fi trebuit să
ignoreze faptul, că deja la 1882 s'a
publicat un Memorand român
la însărcinarea conferenței naționale
din 1881, în care se găsesc toate
acele idei politice, plângeri și po-
stulate, ce le susține „Replica” față
cu contestările studenților univer-
sitar maghiari.

Dacă și-ar fi dat puțină silință
a răsfoi anele dietei ungare d-lă
Jeszenszky ar fi aflat asemenea, că
multă urgisita alianță a Românilor
cu Slavii unguresc pentru redobân-
direa egalei îndreptății naționale
s'a pus în lucrare încă de prin anii
1868—9 când esista chiar în dietă
o partidă a naționalităților com-
pusă din deputați români și sârbi.

Dér ce să-i faci. Procurorul
șovinismului unguresc nu vrea să
aibă nică o atingere cu trecutul,
pentru el esista numai prezentul:
era esceselor spiritului șovinist maghiar.
Și cu ce s'ar pute ațița mai tare
pasiunile masselor maghiare în con-
tra Românilor cu ce s'ar pute nutri
mai bine spiritul intolerant șovi-
nist, decât nu cu povestea „rebeli-
nei”, ce ar pregăti-o „Liga” întrei Ro-
mâni pentru nimicirea Ungarie?

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Conșci de vina sa.

— Novela criminală de Paul Blumenreich. —
(Urmare).

Dahlmann făcu o a doua încercare.
El întrebă pe șeful său de birou, că ore
fi va însoți la oficiu, pe el și pe Ella, fiica
lui Bolten.

„D-ta după căsătoria această vei tre-
bui să renunți la praxă,” d-lă funcționarul
subaltern, cu egoism năiv, „și atunci eu
mai bine mi-aș cere mai întâi demis-
iunea mea!”

Astfel stau lucrurile după opiniunea
de drept a lumii! Această lume putea să
rămână în comunicațiunea cea mai intimă
cu un mișel notoriu — până când acest
mișel n'a stat înaintea tribunalului, până
când n'a fost pedepsit! Totă mișelia,
tota ticăloșia, ce o țera cineva după sine,
tota corupția, de care era capabil, îl
facea posibil pentru această societate. Vai
lume, dacă vre un impuls ore-care îl va

aduce în colisiune — fiă chiar cea mai no-
bilă — cu legea! Atunci opinia publică
il va pedepsi, — fiindcă a fost pe-
depsit!

Nu — el nu era dator acestei so-
cietăți nică o considerațiune! Să fiă mar-
tor ai săi un servitor sau portar dela
oficiul stărei civile! În 2 Noemvre se va
căsători cu fiica osânditului.

Luna se apropia de sfârșit, mai n'a-
inte de a veni de sus vre-o hotărre în
privința petițiunii osânditului. Bolten se
afia în spitalul închisorii.

Doctore Leopold Dahlmann, însă oare
astăzi ajunsese vârsta de 30 de ani, sta în
d-lă această ocupat cu o afacere nu mai
puțin importantă.

De altă dată nu prea pune preț pe
d-lă născerii sale. Crescut înafară de fa-
miliă, nu învățase să cunoască acel obiceu
frumos, care în fi-care an pune pe câte
un membru al familiei în centrul între-
gului. Și de când se făcuse independent,

abia i se oferă ocaziunea să sărbătorească
ore unde d-lă născerii sale.

De astă dată însă era cu totul schim-
bat. Când își aducea aminte de unchiul
său, cu deosebire după narațiunea lui Bol-
ten, trebuia să-și d-lă: nu pte fi capri-
țiu, ce l'a făcut pe bătrânul să facă
așa, după cum a făcut. El șoa, că tot-
deuna s'a purtat față de unchiul său cu
recunoștință, respect și supunere. Numai
în unicul punct, firesc decisiv, nu i-s'a
putut supune. Visul său din tinerețe, ce
odată să lucre ca un ocrotitor al legi-
lor, nu voia să-l nimicească cu propria sa
mână.

Acum avocatul primi din mâna au-
torităților acea scrisore sigilată, pe care
o depusese Soberski pentru d-lă.

Pe covertă era scris cu litere mari:

„Fiului surorii mele vitrege, juristului
Leopold Dahlmann, născut la 30 Octomvre
1855, a i-se da în d-lă când va implini
30 de ani, dacă până atunci — nu va fi
venit în nică un conflict cu legea.”

Un sigilă oficioasă era lângă sigilă
răposatului.

Două hârtii se aflau în plic. Leopold
o desfăcu pe cea dintâi: era o scrisore
dela unchiul său. Ea suna:

„Am voit să te împedec, de a de-
veni un servitor al dreptului esistent,
pentru că tocmai acest drept m'a făcut
pe mine omă isolat și nenorocit. Și eu
am fost odată ténér și plin de speranțe.
Am iubit și eu, dér nu mi-a fost să mă
căsătoresc cu fata inimei mele, pentru că
tatăl ei greșise într'o orbire a sa, în con-
tra legilor. Ceea ce a făcut el, nu a
lăsat ca să espie singur, ci și pe ai săi:
ei au fost osândiți, fiindcă el a suferit pe-
depsă.”

„O jurisdicțiune însă, care aduce această,
o țin de aspră și rea — nu am voit să-i
aducă o putere nouă.

„Dacă tu ai devenit un omă alt
dreptului și până în d-lă această încă nu ai
ajuns la părerea mea, atunci aceea ce am
pus eu astăzi pentru tine la banca impe-
rială, îți compete procente de procente.”

„Republique Française“ despre procesul „Repliei“

„Republique Française“, diar fundat de marele Gambetta, în numărul dela 31 August scrie sub titlul „Procese de presă în Ungaria“ următoarele:

„Ultimele sciri, ce ne sosesco din Transilvania, ne spun, că liniștea nu mai vrea să se reintoracă în această țară nefericită. Explosiunea sentimentului naționalist, ce s'a făcut la conferența română din Sibiu, și solidaritatea tuturor elementelor nemaghiare de sub coróna S-tului Ștefan, proclamată într-o manieră atât de eclatantă la aceeași conferență, ar fi trebuit să oprăscă autoritățile ungurești în calea arbitriului și a maghiarisării cu orice preț. Prudența ar trebui să le sfătuescă a se modera, a intra, cel puțin acum, în legalitate. Și am fi crezut pe un moment, că acelea au adoptat acest mod de ougetare înțelept și politic, s'a produsă adevărată câteva săptămâni o anumită destindere.

„Din nefericire această acalmare a fost efemeră, pentru-că etă că guvernul din Budapesta întentază un nou proces politic, totuși așa de odios, ca și acele procese, a căror victime au fost Dr. Lucaciu și Svetozar Hurban Vajansky; numai că procesul acesta va avea un răsunat considerabil și consecențele sale riscă de a fi în deosebită grave“.

Ftăia franceză spune, cum d-lu Popoviciu, autorul „Repliei“ studenților români, a fost arestat la Predeal sub pretextul, că ar voi să fugă, preteostă ridicul, după-oe d-lu Popoviciu de bună voia s'a prezentat la Predeal; apoi continuă astfel:

„Poporațiunea română din Transilvania o foarte indignată asupra acestei nouă violențe, făcută unuia dintre conducătorii români, scie ea foarte bine, ce sunt procesele de presa maghiare, scie ce comediă se joca cu justiția în aceste procese. În faptă, grația legii de presă specială a Transilvaniei, care poartă numele de patentă imperială dela 27. Maiu 1852, fă-care acusată este încă dinainte condamnată“.

Spre spriginirea acestei afirmări, „Rep. Franç.“ trece în revistă toate procesele, câte s'au făcut Românilor dela 1886 încoace, până acuma, și termină astfel:

„Spre a evita repețirea unor asemenea monstruoșități judiciare, naționalitățile nemaghiare vor face la procesul Popoviciu o importantă manifestația. (Articulul a fost scris în 30 August, va să dăca tocmai în ziua procesului. Trad.) D-lu Popoviciu va fi apărut de șefii cei mai respectați ai Slovacilor. Preste o sută de studenți români se vor declara solidari cu d-lu Popoviciu și vor merge la Clușiu spre a reclama partea lor de „culpabilitate“ și a cere tragerea lor în judecată alături cu el. Etă dăr în perspectivă o agitațiune colosală. Noi vom ține pe cetitorii noștri în curentul evenimentelor și spe-

rămă, că Ungurii, în momentul cel din urmă, se vor da înderăt dinaintea unei asemenea provocațiuni atât de nejustificabile și pentru care vor avea să suporte în viitor totă responsabilitatea“. Articulul este susorist de cunoscutul publicist Felix Lesseur.

SCRIRILE ȚILEI.

— 25 August.

O frumoșă fundațiune Cetimă în „Gaz. Bucov.“: Cu cea mai mare bucurie am aflat, că prea veneratul preotă diu Ruji Moldoviței, dlă Vasile Cocirla, a predat președintelui societății „Școala română“, d-lui profesor Cusovici, suma de 20.000 fl. v. a. care se află în casa de păstrare din Cernăuți. Cu această sumă se va deschide în Suceva un internat pentru elevii români dela gimnasiu.

—x—

Superioritatea seminarului central din Budapesta trimite lui „Egyetértés“ o întâmpinare mai lungă la invinuirile publicate de acestă diar. Superioritatea declară, că e conșoia de datorința sa și nu se va abate dela sistemul său de creștere probat, nici în drepta nici în stânga. Respinge cu indignațiune insinuările, ca-și cum în seminar s'ar întempla agitări panslaviste. Conversațiunea e preste totă maghiară și superioritatea numai cu Croații comunică latinesce, fiindcă aceia nu cunosco limba maghiară. Cei vr'o 4—5 „Croați vorbesc între sine numai oroaște, ceea ce e foarte natural, asemenea și Români, cari sunt de toți vr'o 14—15, conversază între sine adeseori românește. La societatea de lectură maghiară afară, de Români și Croați, toți sunt membri, ba anul trecut a fost președinte un Slovac. În genere — dăce superioritatea — a atinge sentimentele patriotice ale clericilor noștri de limba germană, slovacă și rută (și Români... Red.) chiar și cu umbra suspiciunii ar fi o calamită jocosă“.

—x—

Din Cusdrița (com. Solnocă-Dob.) ni se scie: „Mi țin de datorință a vă aduce la cunoștință, dureroșă lovitură, ce a venit peste comuna noastră dela 21 August a. c. până în prezent, înțeleg epidemia colerei asiatică, care din 18 casuri a dus cu sine 8 victime, 7 s'au curat de tot, 3 mai sunt și acum sub cură medicală. Organele administrative și dau toate silințele pentru curmarea acestei epidemii. Panica în popor e foarte mare, cu atât mai vârtos, căci moră numai Români, ér Unguri și Jidani până aci nici unul.“

—x—

M. S. Regele României se va întoroc Dumineca viitoare din străinătate și se va opri la Sinaia. La Predeal va fi întâmpinat Duminecă dimineața de toți ministrii aflători în țară. În ziua a doua, Lună, se va ține la Sinaia un consiliu de ministri sub presidența Maiestății Sale.

—x—

Scrutări archeologice Foile de din-

colo spun, că domnul Tocilescu, care s'a re-torsă din străinătate, se va duce în curând să viziteze localitatea Bivolari, unde s'au descoperit mai multe pietri cu inscripții romane, găsite în urma risipirii unui deal.

—x—

Colera în România se află în decreșoare. După depeșele mai recente sosite din localitățile bătute de colera, în ultimele 24 de ore în vre-o deșe localități nu s'au ivit decât două decese.

—x—

Inovațiune la esamenul de maturitate. Ministrul de instrucțiune a emis o ordinațiune, care dispune, că studenții de clasă a VIII-a, cari au depus esamenul de clasă, dăr au repășit dela esamenul de maturitate, pot să repeteze clasă a VIII-a, fără ca să fie clasificați de nou, ci pentru ei rămâne normativ atestatul de clasă din anul precedent, pe baza căruia se pot prezenta la maturitate. Ministrul a făcut dispozițiunea această din cauză, că în mai multe rânduri s'a întâmplat, că la repețirea clasei studenții au cădă la esamenul de clasă, deși în anul cel dintău eșiră, și astfel apoi nu s'au putut supune esamenului de maturitate.

—x—

Nume de botetă maghiaritate. În edițiunea academiă maghiare a apărut o broșură de 19 pagini, care conține vr'o 1800 de nume românești, grecești, nemțesești, sârbești și slovacesești în traducere maghiară. Broșura e făcută la inițiativa ministrului de interne, cu o scopă... se scie.

—x—

Mensa academiă se va înființa în Budapesta. E vorba de instituțiunea, care la universitatea din Viena există de câțiva ani și care susține o localitate, unde studenții universitari capetă mâncare cu prețuri foarte moderate. La inițiativa fostului rector magnificus Dr. Breznay se face acum apel la inimile generoșe, cu scopul ca să sprijinescă o asemenea instituțiune, care pe lângă aceea, că va fi chăimată a ușora existența studenților săraci, va contribui și la aceea, că între universitari să se desvolte un sentiment comun de corporațiune, „o viață de student cu caracter maghiar“. — Va să dăca idea nici nu s'a tradusă în faptă și diavolul maghiarisării s'a virită cōda.

—x—

Raportul camerei de comerț și industrie din Brașov. Acestă raportă privitor la situațiunea economică de pe teritoriul acestei camere în cursul anului 1892, s'a publicat într-o broșură apărută acum de curând, în care se aduc date amănunțite cu privire la starea și desvoltarea diferitelor ramuri de comerț și industrie de pe teritoriul acestei camere. În total, anul expirat n'a prea fost favorabil pentru desvoltarea noastră industrială și comercială. Exportul în România a fost și în acestă an neînsemnat. Din 1880 în-

coace nu s'a introdusă nici o îmbunătățire în privința această; prin aplicarea noului tarifă vamal romăni din 1891, s'a arătat numai pentru puține articole de ale noastre ore-care îmbunătățire; cele mai multe au rămas în starea de mai înainte. Cererea de a se aduce o schimbare radicală în această stare de nesuferit e repetită și astăzi, dăr ori câtă de dorită ar fi stabilirea unor relațiuni mai amicabile de politică vamală cu România, cu greu se poate spera, că România va înlocui vama prohibitivă actuală cu o vamă de importațiune mai modestă pentru articolele noastre indigene. După aceste și alte espuneri generale, se trece la specificarea diferitelor articole, arătându-se cantitatea lor de produțiune, de export. etc.

—x—

„Chelneri nervoși“. Sub acestă titlu cetim în „Kronst. Ztg.“ următoarele: „Este un fapt cunoscut, că în birourile din Brașov, cu puține excepțiuni, serviciul este rău. Dumineca trecută am avut erăș ocaziune a face experiența această în Hotelul „Europa“ la concertul muzicii orașenești; la mēsa, la care ședea scriitorul acestora, în decurs de o oră n'a fost servit de loc, și afară de aceea, doi chelneri s'au purtat atât de obrasnic, încât amândoi acești domni ar fi fost vrednici să-i pălmuesc. Ar fi de dorit, ca respectivii restauratori în interesul lor propriu să se îndrumeze personalul la o purtare mai europeană, căci nimeni nu se va espune de două ori primejdiei de a fi insultat de un moșic obraznic“.

—x—

Clerul nostru romănesc înainte Mo-narchului. Amintim o curiositate o soire caracteristică, ea i se împărtășese lui „Magy. Hirl.“ din Oradea mare: „Cu ocaziunea petrecerii Maiestății Sale în Borșșeș — scie „M. H.“ — clerul gr. cat. și cel gr. or. va fi condus înainte Maiestății Sale de Episcopul dela Arad, Iónu Meșian. La deputațiune va lua parte și Episcopul Pavel. Pe Episcopul Meșian l'a fost admoșiat ministrul Csaky pentru-că n'a dispus propunerea limbei maghiare în școala din Chitichat și Meșian e acela, sub al cărui palu episcopesc sunt mei înfocate sentimentele daco-romăne. Va fi interesant așa-dăr, ce va răspunde mo-narchului la bineventarea Episcopului? Răspunsul prealalt va atinge deaprobe cestiunea română.“

—x—

O nouă secțiă a Ligii se va înființa la Pașcani. S'a ales un comitet înșărcinat cu înființarea acestei secțiuni.

—x—

Concert. Domnișora M. Rosenkrans, fostă elevă a profesorului N. Popovici și de prezentă conservatoristă în Viena, va da la 16 Septemvre o. n. un concert cu concursul mai multor artiști din loc. Programă o vom publica câtă mai curând. Atragem încă de acum atențiunea publică asupra acestui interesantă concert.

Vorbirea de acușatiune a procurorului Jeszenszky.

Publicăm în întregul ei această vorbire, ca cetitorii noștri să potă apreția mai bine spiritul dușmănos-șovinist de care este pētrunsă:

Fă-care diure D-Vōstrē, on. domni jurași, și va aduce de sigură aminte de acea mișcare socială, care s'a ivit acum doi seu trei ani în regatul romăni vecin și al cărui scop fățiș și mărturisit este, să elibereze și să unescă, după cum susțin conducătorii acestei mișcări, pe toți frații romăni asupriți și subjugati. Acestă este programul așa numitei „Ligi“ romăne. În urma acesteia, problema, scopul și chibzarea, pe care Liga romăni a arătat, constă în eliberarea și unirea tuturor Romănilor asupriți, cari locuesc în afară de regatul romăni, așadăr în Ungaria, Austria, în peninsula balcanică și aceea, cari trăsco risipiți în Basarabia ruptă de către Rusia, dela propriul lor stată național. Dăr cum s'ar înșela acela, care ar voi să credă, că Liga, care și-a luat de problemă

„Dăca însă și în ține s'a ivit îndoelă despre această, ca adevă în viața noastră socială și de dreptă nu există o mare disproporțiune între delictă, pedepsă și urmările acestei pedepse, atunci și doresco din inimă, ca să renunți la cariera ta și cu partea ta de moștenire să lucri în favorul copiilor osândiților, după cum vei afla de cuviință.

„In ori ca casă însă și va veni bine, că până în ziua de astăzi te-ai susținut singur. Tu ai devenit bărbat: decide înșăși

Soberski.“

Mai înainte de a desface a doua hărți, el hotără să renunța la praxa sa. Dăr el credea, că visază, el nu credea ochilor, când vedu, că de generos s'a purtat unchiul său cu dēnsul!

În mână ținea un ceoș despre 1/2 milion de mărci. Unchiul și împărțise atunci averea în două părți, una o destinase pentru nepotul său.

Deși această avere mare nu pută despăgubi pe Dahlmann de multele dureri, ce

le suferise în zilele aceste, totuși îl puneau în pozițiune, ca pe viitor să trăiescă numai pentru un ideal al său și al unchiului său.

Fericit și mândru, voi să părăsescă edificul justiției, când tocmai fu chăimată de un servitor.

„D-le doctoră, — o soire importantă: Bolten este agrățiat!“

* * *

Cu mare precauțiune fu dus Bolten, care era greu bolnav, din lazaretul închisorei în vila sa. Medicii nu aveau nici o speranță: bolnavul avea să mai trăiescă numai câteva zile.

Fica, care fu chăimată pe cale telegrafică, fu întâmpinată la una dintre stațiuni de doctorul Dahlmann, pentru ca să o pregătescă cu cruțare. Dăr ea conchise din epistolele sale, că de rău stau lucrurile acasă. Numai una îi dăcea pe suflet: că nu putea să se lapede de ore-care presimțire, ca și când n'ar fi pe deplin nevinovată la nenorocirea, care isbise pe tatăl ei, și ale cărei urmări era bōla.

Cu precauțiune se decise logodnioul ei să-i spună, că posesiunea nelegală a cănelui a fost cauza complicațiunilor următoare.

Acum ea îi adresă o rugămintă. La întorocere veni prin Neustadt. Acolo avea Leopold să afe un om credincios, care să ducă animalul la posesorul legitim.

Wilhelm Bolten trebui să-și încordeze toate puterile, pentru ca a doua zi să împreune mâinile copiilor săi.

El nu suferea dureri. Numai o slăbire treptată vedeau tinerii.

Una o mai află el: că în sēra zilei acesteia măestrul Hermes veni și cu propria sa mână aduse cănel. Cănel nu voia să rămān la el. — Bolten suferise atâtea din cauza lui — acum pōte să-l țină fica sa.

Și Bello pără, că înțelege, că aici el era șugerul morții. El sta tăcut și neșoșat înaintea patului lui Wilhelm Bolten.

Marchisulă.

marc a sa eliberarea și unirea tuturor Ro-

statelor asupriți și a acelor, cari trăiesc în stăpânire streină, se interesază câtă puțin de acea parte ruptă a conaționalilor, sau, că ține de demn și de neputință să se îngrijescă de sorțea acelor, viitorul și de dezvoltarea lor națională. Nu, Liga nu se interesază de conaționalii, cari trăiesc în Austria, Serbia și Macedonia în mase mai mari compacte. Nu are nici un cuvânt de condamnare față de rusificarea făcută cu forță, feru și sârmă, a fraților, cari trăiesc în Basarabia, în acea Basarabia, care acum un deceniu jumătate forma încă o parte integrantă a României, d'ea fostă de Rusia despărțită de România. Liga nu aude tânguirea românului român din Basarabia despărțită, acelor țărani, cari sunt isgoniți în mase de doi de mii din patria lor, așa că ei cu grămada trebuie să se refugieze în munții Caucasului, pe când în țările lor despopulate se stabilesc Caucazi.

Liga rămâne mută față de tânguirea unui membru al senatului român, care caracterizată această rusificare prin aceea, că elu dize, „d'ea în România ar susține ceva despre sine, că e Român, atunci va fi bătut cu onta cu șapte spice, până va oăde de durere sub loviturile șuețorilor“. Liga și închide ochii față de faptul, că cei 600,000 Români din Basarabia nu au nici o singură soală românească, și un preot românesc și că nici un român tipărit nu poate trece peste hotiera acestei țări nefericite, ba ține chiar natural, că acelui biet țărân român, care a fost destul de îndrăzneț, să-și lase ochii și o gazetă românească ferestra sa din întâmplare, pentru acesta e tăcut în temniță. Liga formată pentru eliberarea Românilor asupriți n'are nici un cuvânt de condamnare, nici o observațiune de mustrare sau de protestare față de aceea, că frații lor, cari de curând trăiau în patria comună, acum sunt nimicii prin violență brutală, prin oprirea crudă și sistematică a libertății lor, în naționalitatea, în averea lor. Se poate închipi o naționalitate mai naturală, mai motivată și mai respectată în sentimentele acelei societăți române, care caută să ocrotască interesele naționale ale fraților lor asupriți, decât tânguirea intereselor naționale ale acelor, cari sunt espiși nimiciei, deoarece această violență o involvă nu numai comunitatea românească, ci și un interes mai înalt, mai nobil, adică humanitatea?

Și dacă, on. jurați, am pune față în față pe deoparte scopul descris în introducerea alți mișcării sociale ivite în România, pe de altă parte însă atitudinea numai descrisă a conducătorilor ei, dacă am pune față în față cu acele dispoziții ale guvernului rusesc, cari ținesc de o naționalitate pe acești Români neputințosi și de fapt asupriți din Basarabia pentru a căroră adevărul garantază cartea unui membru al parlamentului român, a senatorului Șoimescu, așad'ea a unei persoane de sigură de credință: poate acesta și numai umbră de îndoielă, decât nișina de-a elibera pe toți frații ei asupriți în acele Lige, care față cu sorțea Românilor basarabeni își închide constant ochii, și o nișină adevărată, sinceră și onestă? Nu dovedese din contră această proclamație invederată, că nișina acestei mișcări de a elibera pe Români, ce trăiesc în asuprire, este o mare fatalitate, o mare neputință, o nișină, care pe contul nișinei naționale a conaționalilor, cari nu au multă au stat în legătura cea mai strânsă cu ei, se vinde tirăniei celei mai violente și se pune în soldul ei? Invocăți ca martori, că nici odată o mișcare, care ținse la unirea de populațiuni, nu a avut pusă pe o basă mai transparentă, mai vioasă și mai mincinoasă.

D'ea d'lor jurați, această în cele din urmă este numai partea negativă a celei care desfășură înaintea noastră această mișcare, și deoă d'ea această poate să indigneze simțul de dreptate al fi-oării omului, ce se d'ea atunci despre partea pozitivă a icăiei, ce se d'ea despre sco-

pul acestei mișcări, care pornește așa d'icând dintr'un conglomerat de minciuni, ce se d'ea despre realizarea ei practică, decât acestei mișcări nu i pasă de interesele celorlalți Români, cari trăiesc risipiți, și în ce privește păstrarea intereselor lor naționale, trăiesc pretutindeni în raporturi nefavorabile și și pune ca scop tocmai liberarea Românilor celor mai liberi, numai și numai a Românilor noștri, cari în toate se bucură de aceleași drepturi și libertăți împreună cu noi și sub acest pretext atacă apoi direct integritatea teritorială a țerilor coronei unguresci? Căci acelui isvor distins român, la care m'am referit mai sus, face pe Români atenți pe față, d'ea în mod avertisător, la pericolele, ce se nasc din această mișcare și vor să av'ea neîndoișă ca urmare nimicirea lor. Tot odată însă ea descopere scopul mișcării împreună cu metoda folosită pentru ajungerea lui, și d'ea, că mișcarea irredentei române e îndreptată numai și numai în contra Ungariei, în contra statului ungar și servește pentru cucerirea unei părți a lui, adică a Transilvaniei, căci deja a succedut a lăși în cercurile irredentei pretutindenea părerea, de-a o sprijini și a câștiga pentru ea spiritele, părerea adică, că Transilvania poate fi câștigată de România, că Transilvania poate fi ruptă de Ungaria și unită cu România, că însă toate acestea se pot întâmpla numai cu sprijinul și ajutorul Slavilor.

Ceea ce d'ea însă acest distins politician român, ceea ce descopere el și ceea ce fostul ministru de instrucțiune Ionescu asemenea confirmă într'una din scrierile sale, această, On. Jurați, o veți afla din pasagi în pasagi, din ideii în ideii, în cea mai deplină consonanță cu acele nișine în acea broșură incriminată, a căreia lătare acusatii, acești fii nefideli ai Ungariei, au luat asupra și nu numai între marginile țerii noastre, ci prin traducțiuni și în cercuri mari naționale ale Europei.

Acastă carte, cartea dușmanilor de marte ai Ungariei, mănșese onora și tratutul Ungariei, mănșese totă manifestarea viefi sale naționale, făcând ramă alu organizației sale de stat și guvernul său, într'un mod până acuma necunoscut, cu o cutezare și cu o patimă până acuma ne mai cunoscută, prin născocirea celor mai mincinoase calumniari, prin espierea falsă a faptelor petrecute, prin întortochiare răuvoitoare și pe când deoparte ea este o dovadă invederată pentru nișinele descoperite de amintii politici români, de altă parte este o dovadă în adevăr uimitore pentru ueltilirile în contra statului ungar și a integrității sale teritoriale, nu numai de fapt plănute, ci precum dovedese faptul lătarei puse deja în execuțiune, și cătu de corectă și adevărată este părerea acelor politici români o dovedese mai bine harta etnografică, ce este alăturată la cartea incriminată, pe care hartă noi cu toate că sunt însemnate într'ea toate ținuturile locuite de Români, vom căuta în zadar Basarabia locuită de 600,000 Români. După această hartă nu trăiesc în această provincă nici un singur Român. Dacă d'ea Liga, ce s'a format pentru unirea tuturor Românilor, și irredenta, care lucrează cu ea paralelă, nu se interesază de loc de Români locuitori acolo, ascultătorii autori ai acestei cărți („Replioei“) au mersu deja cu un pas mai departe, și prin aceea, că pe conaționalii din Basarabia i-au dat afară din cercul de interese al României, ei așa d'icând i-au dat de oin-te și i-au aruncat în bratele Rusiei.

D'ea de ce mă ocup eu cu asemenea date de natură negativă, deoarece autorii acestei cărți și în serviciul lor și răspundătorii o spun destul de clar, fără încunjură și cu eschiderea ori cărei neîțelegeri, ba o anunță cu litere distincte, că Români unguren, așad'ea cetățenii Ungariei constituționale, mai iute sunt înclinați a se face Muscali, decât a rămâne Unguri, mai bucuruși supuși ai tirăniei rusesci, decât cetățenii ai Ungariei libere! Și această s'o fi d'ea junimea română universitară a Ungariei, junimea, care totdeauna și pretutindeni este anteluptătoare libertății și a progresu-

lui, care însă niciodată și nicăiri nu stă în soldul tirăniei?! Nu, On. Jurați, așa nu poate vorbi junimea română, așa nu poate vorbi în genere junimea, și eu o scutesc de acuzarea calumniei proprii, care este o nebuniă și ar nimici-o; ea poate fi numai în acea privință complice, că ea din ușurătate și nesocință, împinsă de omeni răi, sedusă și înșelată și-a dat numele, cu care apoi câțiva mercenari bine plătiți și tenaci ai inimicilor, nu numai ai Ungariei, ci și ai României, au făcută abuz în modul cel mai urios.

(Va urma.)

Numai românesce!

Intr'un număr trecut al „Gazetei Transilvaniei“ ni-am arătat părerea noastră de rău, că la un concert popular, arangiat de coriștii români din F.-Girișiu, s'au cântat și trei cântece unguresci. La acesta primă următoarea întâmplare, căreia cu plăcere îi dăm loc:

F.-Girișiu, 17 Aug. v. 1893.

Onorată Redacțiune! La comentariul, ce ați făcut programului concertului nostru în prețuita „Gazetă“ Nr. 176, cu onore vină a Vă răspunde, cumă împrejurarile noastre sunt cu totul altele, de cele ale confrăților din Banat, Ardél, ori din comitatul Aradului; poporul nostru de pe aici înclină cătră unguism, inteligența, fără a o calumnia, mare parte e de credința cumă și fără de-o activitate mai mare națională, fiind poporul din fire conservativ, nu potă să-și piardă individualitatea națională. (Ar urma deci, ca să stăm cu mâinile în sin și să nu mai facem nimic pentru cultura noastră națională. Curișă idee! Trebuie că acei omeni nu cunosc nimic din istoria dezvoltării poporelor. — Red.)

Se înșă însă acești optimiști ai noștri, ceea ce se vede și din împrejurarea, că poporul tot mai mult își părăsesse portul străbun, în vorbire se misese a întrețese tot mai multe cuvinte străine, ér delă învățator pretind să le învețe pruncii scrisore și carte ungurescă, că „de cea românească n'au folosu“, după cum d'ea ei.

Vedându eu acestea, de loc după ocuparea oficiului capelaniului învățator, am înființat corul vocal cetindu-le în s'erie lungi de iernă făcăloru fapte istorice naționale, române, articuli și sciri din diare, nișind treptat a deștepta în sufletele lor simțiminte românesce și patriotice. Tot odată i-am instruit în esecutarea cântărilor s. liturgii după note, precum și naționale. Urmarea e, că acum tineretului nu se mai lasă batjocorit de streini, ci se declară cu forță ca Români, cântându cu entuziasm hore naționale, și nu mai ascultă cu plăcere celea unguresci, nici nu mai j'ocă dansuri unguresci, ca mai înainte; fetele și făcăii iubesc tot mai mult portul românesc, ér în vorbire nu prea întrețesu cuvinte unguresci. Acest rezultat l'am putut dobândi și mai bine cu elevii din școlă, încât generația tină va fi cu trup și suflet românească, nu ca și părinții lor cari — cum d'ieiu — înclină cătră maghiarism.

Poesii unguresci (fôrte scurte) am luat în programă, de-ore-ce în loc sunt 9 proprietari unguri, delă cari poporul capătă cârăși și lucru cu mâna. Din asta considerare, din lipsa unei depline neatârării va să d'ea, atât eu, cât și d'lu parochul local, am aflat de bine a lua și poesii unguresci în programă. Apoi mai adaug, că fără asemenea procedere ne temeam, că fisolgăbirel n'ar fi fost aplicată a ne concede arangiarea petrecerii și concertului, care precum am observat, a influențat multă, împreună cu petrecerea și jocurile românesce, asupra Românilor noștri plugari, veniți din jur și această ocaziune.

Acum trei ani, în Păuliș și în multe alte locuri de lângă Murăș, aprôpe de Lipova și Arad, între comune puteam să românesce, cu ocaziune a concertului lor au

esecutat coriștii 2 hore maghiare. *) Dacă și acolo s'a putut întâmpla așa ceva, apoi noi împrejurarile sunt multă mai critice și nu ni se poate lua așa în nume de rău, decât în concertul nostru am luat și căte-va piese unguresci.

Vă rog d'ea, D-le Redactor, decât aflați de bine, a rectifica aspra critică ce ni-ați făcută, căci fiți convinși, că nu „conduși de servilism rășinos am făcut ce-am făcut și la ôlele cu carne ale „patrioților“ nici nu cugetăm, ne cum să ne „apropiem“. D'ea ferece! Asemeni presupunerii m'au atacat fôrte în simțimintele mele naționale, de cari eu, precum și parochul, tatăl meu Damaschin, care a încrunțit în luptă și activitate românească, suntem însuflețit și conduși în toate afacerile noastre!

cu stimă

Petru Serbu,

preot-capelan, învățator român și conducător de cor.

O întâmplare de acest fel înțelesu am primit și din partea locuitorului St. Moțiu din F.-Girișiu. Cele ce ni-se spun despre progresele fraților noștri din această comună le luăm cu bucurie la cunoștință. Cu toate acestea însă, nu putem fi învoiți cu modalitatea, ce și-au ales-o conducătorii poporului român din F.-Girișiu, pentru a câștiga bunăvoința proprietarilor maghiari din acea comună. Serviciile sunt a se răsplăti prin contra servicii, nici-de-cum însă nu prin concesii în defavorul limbei. Prin astfel de concesii nutrim numai nesațul adversarilor noștri, căroră decât li-ai întinsu odată degetul, mai târziu îți apucă mâna. Dovezi nenumărate avem în privința aceasta. Ca învățatură ni-ar pute servi chiar și un casu mai recent, ce s'a petrecut véra acesta la D.-St. Martin, în comitatul Tërnavai mic, și despre care vom publica detaliuri în numărul de mâne.

DIVERSE.

Maxime. Voința e ființa persoanei. *Idem.* Lăsemântul trecutului e d'ea viitorului. *Idem.* — Același lucru nu se potrivește pentru toți. *Göthe.* — Omenii vorbesc bucuruși despre lucruri importante, d'ea numai puțin au curagiul a face lucruri importante. *Kerning.*

Culese și traduse de Camil B...

Istoria unei servitoare. Intr'un spital din Viena a murit Joia trecută o bucatăreasă de 19 ani, cu numele Iosefina Bolnetzhofer, în urma unei inveninări cu soluțiune de fosfor. Nefericita a lăsat după sine un diar, în care își descrie motivele suicidului și și enareze toate fazele existenței sale nefericite. Ea este fiica unei actrițe, care odinioară era multă s'erbătorită. Mama ei a tăgăduit-o însă, căd făcuse cunoștința unui conte bogat, cu care se și căsătoră, și o-a dat la nisea omeni din Ungaria spre îngrijire, căroră, le-a plătit 10.000 fl., cu scop, ca să nu descopere fetei nici odată din cine se trage. Bărbatul căpătând suma a fugit cu ea în America, ér muierea lui a descoperit fetei originea și tot odată a declarat, că nu o mai poate ține. Atunci o luă la sine un forestier, la care ajungându starea de 17 ani, s'a amorisat într'un practicant, care ar fi voit să o ia în căsătorie, d'ea forestierul nu s'a învoit. Atunci pr. oticantul a părăsit pe forestier la care era în serviciu și s'a dus în Ardeal, unde l'a mănecat lupii, ér fata s'a dus la Viena ca servitoare, cu toate, că soia că mamă-sa ocupă un rang înalt în societate. Aici a făcută cunoștință cu un tinăru, care i-a promis căsătorie, a sedus-o și după aceea a părăsit-o. În desperațiunea sa nefericita și-a luat viața.

*) Destul de trist! Am trecut-o, pote, cu vederea această, căci altfel de sigură nici arangerii acelor petreceri n'ar fi rămasu nesbiciuți de noi. — Red.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 Septembrie 1893.

Renta ung. de aur 4%	115.90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	126.—
" " " " argint 4 1/2%	100.15
Oblig. " " " de ost. I. emis.	121.75
Bonuri rurale ungare.	94.90
Despăgubirea dijmei de vin.	98.75
Imprum. ung. cu premii.	149.25
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	140.75
Renta de hârtie austr.	97.15

" " argint "	96.90
" " aur "	119.10
Losuri din 1860	144.75
Acții de-ale Băncii austro-ungară.	982.—
" " " ung. de credit.	409.50
" " " austr. de credit.	335.50
Galbeni imper.	5.91
Napoleoniori	9.97 1/2
Mărci imp. germ.	61.72 1/2
London (lire sterlinge).	126.—
Rente de corone austr.	96.70
" " " ung.	94.35

Nr. 10741—1893.

Concursu!

Isbucnirea colerei asiatică în România a adus după sine necesitatea introducerii unui spital epidemic în Timișul de sus, fiind spre acest scop de lipsă ocuparea unui post de medic.

Doctorii de medicină capătă pe di unu honorariu de 8 fl., pe cându doctoranții 6 fl.

Reflectanții au de a-și așterne petițiunile timbrate din preună cu diplomele și testimoniile până în 15 Septembrie a. c., acestui magistrat.

Denumirea are loc cu ziua în care sa internat primul bolnav în spitalul epidemic.

Brașov, 26 August 1893.

220,2—2 Magistratul orașesc.

Nr. 5823—1893.

PUBLICAȚIUNE

Pentru esarendarea pășunii de oi pe erna 1893—4 pe teritorul Sighișorei se statorosește ziua de licitațiune pe Vineri în a 29-lea Sept. 1893 în cancelaria subsemnatului magistrat. — Vadiul este 50 fl.

Sighișora 31 August 1893.

219,2—2 Magistratul orașesc.

O frumoasă odă mobilată e de inchiriat.

Informațiuni se dau în Strada Catarinei Nr. 23. 2—3

Cheque-Conto
la postă
Nr. 505.

INSTITUTUL DE CREDIT
ȘI DE ECONOMII
„ALBINA“
FILIALA BRAȘOVU,

Giro-Conto
la banca
Anstro-Ungară.

primesce depunerii spre fructificare pe lângă 4 1/2% și plătesce însași darea de venit pentru ele.

Escomptează cambii cu interese dela 5 1/2 în sus;
Acordă împrumuturi pe ipotece, până la jumătate a valorii loră cu 6%;
Lombardează efecte și monete, acordându 85% din valoarea de curs, și
Giuaerii și mărfuri acordand 2/3—3/4 a valorii loră ca împrumut, cu procente dela 5 1/2 în sus,
Cumperă și vinde efecte. Valute și devise cõtate la bursele din Budapesta, Viena și București după cursul Țilei, recomandându mai ales pentru plasari de capitali diferitele efecte române, cari pe lângă cea mai mare asigurantă ofer unu produs de peste 5%, și cari se află totdeauna de vëndare la cassa institutului în Brașov;

Efectuesce sub cele mai ieftine condițiuni plăți și încassări și eliberează asemnate asupra tuturor piețelor, mai ales din România;
Rescumperă fără nici o detragere cupone, le escomptează naintea scadenței loră și oumperă cu cele mai bune prețuri cupone dela efecte române;
Ingrigesce în comisiune ori și ce transacții ajutate fiind de legăturile ce le întreține cu firme de rangul primu în Budapesta, Viena și București, de a putea servi clientelei sale în celă mai culant și folositor mod;
Dă cu chiriă magazine și locuri de depou pe teritoriul seu alătura cu gara reg. ung. de stat și legatū cu acēsta cu două căil ferate, Strada Gării Nro 45, și în fine
Face asigurări asupra vieții omului, ca reprezentantă a societății de asigurare „EQUITABLE“ din New-York, după condițiunile avantajoase ale acestei societăți, în tôte combinațiunile.

Biroul: piața, târgul botelor Nr. 22, etagiul I.
Ore de oficiu: 1/28—1/22, ore de cassă: 8—1. 40—*

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

- Dela Brașov la Pesta**
Trenul mixt: 5 ore 10 min. dimineața.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 43 min. sēra.
- Dela Brașov la București:**
Trenul accel.: 5 ore 15 minute dim.
Trenul mixt: 11 ore înainte de amēd.
- Dela Brașov la Zērnesci:**
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.
Trenul mixt: 9 ore 5 min. dimineața.
Trenul mixt: 3 ore 16 min. după am.
Trenul mixt: 9 ore 25 min. sēra.
- Dela Brașov la Ch. Ogorhelu.**
Trenul de persoane: 5 ore 46 min. dim.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute a. m.
Trenul mixt: 3 ore 10 min. după am.

Sosirea trenurilor în Brașov:

- Dela Pesta la Brașov:**
Trenul de persoane: 8 ore dimineața.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute sēra.
- Dela București la Brașov:**
Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 7 ore 1 minute sēra.
Trenul accel.: 10 ore 17 minute sēra.
- Dela Zērnesci la Brașov.**
Trenul mixt: 6 ore 10 min. dimineața.
Trenul mixt: 1 oră 14 min. după am.
Trenul mixt: 8 ore 10 min. sēra.
- Dela Ch. Ogorhelu la Brașov.**
Trenul de persoane: 8 ore 18 min. dim.
Trenul mixt: 1 ore 49 min. după am.
Trenul mixt: 6 ore 56 min. sēra.

Tipografia A. MUREȘIANU, rașov.

PIVNIȚA DE SUB SFATU

Intrarea lângă depoul pompierilor vis-avis de Tîrgul-Inului.

Avem onore a încunoscinta pe On. publicu din din orașu și dela sate, că

am deschis

IN PIVNIȚA DE SUB SFATU

VĒNDARE

de VINU și de BERE.

VĒndare de vinuri naturale din Ardelu, de calitate curată excelentă. MARE ASORTIMENT!

Acolo se vëndu d'aci încolo renumitele vinuri ale nōstre recunoscute ca excelente și curate.

VINURI NATURALE
de Ardealu, de diferite calități,
Vinuri albe și negre,
Italiene și Dalmatine,
Ĵnefalsificate.

Aceste vinuri se vëndu atât la oșpeți în pivniță, câtu și la particulari afară de pivniță, în ori și ce cantitate din buți (dela cepu). Năsuința nōstră este ca și până acuma, a servi pe mușterii și oșpeți, pe lângă prețuri moderate, **cu beuturile cele mai curate și nefalsificate.**

Cumpărătorii dela 10 litre însuș voru beneficia de unu prețu mai scăduțu. Pentru doritori de a cumpera cantități mai mici stă la dispoziție sticle gōle de 1 litră cu dopuri mecanice, butelii à 0,7, și 0,35 litre, precum și butoēse de diferite mărimi, care le potu folosi ca date împrumutū, depuindū o taxsă, seū se potu și cumpera.

Măncări reci de calitate fōrte bună vor fi totdeuna în pivniță.

De o cercetare numerosă se rōgă

Friedrich Czell și Fii.

216,3—3

Vinulū de calitate superiōră curatū este cel mai bunu mijlocū pentru promovarea și conservarea sântății.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potu cumpēra în librăria Nicolae Ciurea, în tutungeira I. Gross.

ABONAMENTE

la
„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulū abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe unū anū	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe unū anū	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anū	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anū	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se facū mai ușorū și mai repede prin mandate postale.
Domni, cari se voru abona din nou, se binevoiescă a scrie adresa lămuritū și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“